

UCHWAŁA NR .....
RADY MIASTA BIAŁYSTOK

z dnia ..... 2016 r.

w sprawie nadania nazwy ulicy, położonej w Białymstoku w granicach osiedli Nr 24 – Dziesięciny I oraz Nr 25 – Dziesięciny II

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 13 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446)¹⁾ w związku z art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 1 kwietnia 2016 r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 744) uchwała się, co następuje:

§ 1. Ulicy położonej w Białymstoku w granicach osiedli Nr 24 – Dziesięciny I oraz Nr 25 – Dziesięciny II, w obrębie Nr 2 – Wysoki Stoczek, obejmującej działki o numerach geodezyjnych: 373/1, 374/1, 425/1, 426/1, 427/1, 428/1, 429/1, 431/1, 432/1, 433/1, 434/3, 435/3, 436/3, 437/4, 438/4, 492/3, 493/4, 666/2, 667/2, 667/4, 668/2, 670/85, 1729/2, 1730, 1739/1, 1739/2, 1739/3, 1739/4, 1739/5, 1739/6, 1739/7, 1739/8, 1739/9, 1739/10, 1739/12 oraz części działek nr 1727 i 1732, oznaczonej kolorem żółtym na mapie stanowiącej załącznik do niniejszej uchwały, nadaje się nazwę – **Generała Józefa Hallera**.

§ 2. W zakresie uregulowanym w § 1 pozbawia się nazwy części dotychczasowego przebiegu ulicy Dziesięciny.

§ 3. Stwierdza się utratę mocy obowiązującej uchwały Nr XIX/58/81 Miejskiej Rady Narodowej w Białymstoku z dnia 15 października 1981 r. w części obejmującej dotychczasowy przebieg ulicy Generała Zygmunta Berlinga.

§ 4. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Białegostoku.

§ 5. Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Podlaskiego.

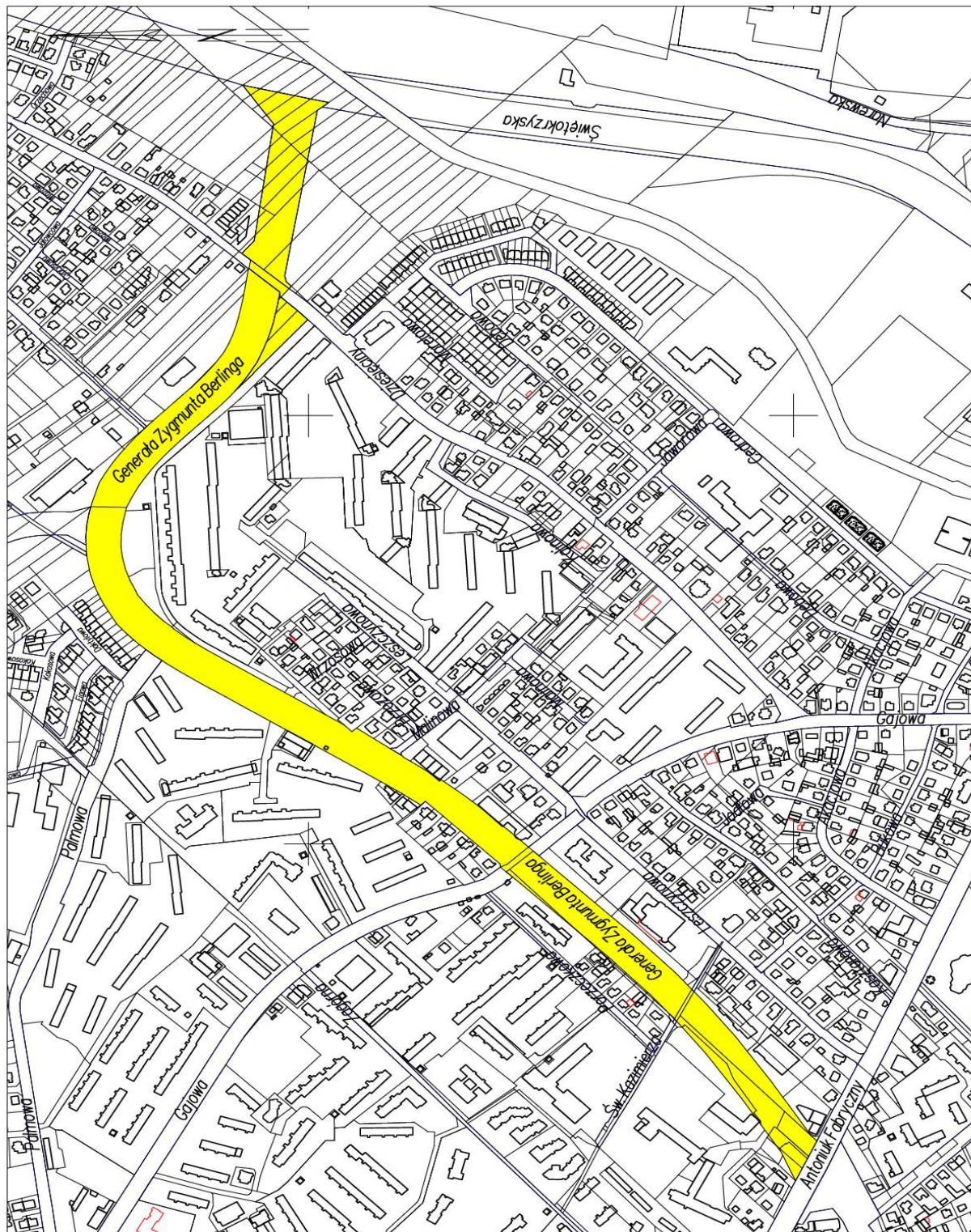
PRZEWODNICZĄCY RADY

Mariusz Krzysztof Gromko

---

¹⁾Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1579

Załącznik do Uchwały Nr .....
Rady Miasta Białystok
z dnia.....2016 r.

UZASADNIENIE

Ustawą z dnia 1 czerwca 2016 r. o zakazie propagowania komunizmu lub innego ustroju totalitarnego przez nazwy budowli, obiektów i urządzeń użyteczności publicznej, samorządy zostały zobligowane do zmiany nazw ulic odwołujących się do osób, organizacji, wydarzeń lub dat symbolizujących represyjny, autorytarny i niesuwerenny system władzy w Polsce w latach 1944-1989. Zgodnie z opinią IPN zmianie musi ulec nazwa ulicy Generała Zygmunta Berlinga.

Mając na uwadze powyższe, zostały przeprowadzone konsultacje społeczne w formie ankiet, w których mieszkańcy nieruchomości przyległych do ulicy dekomunizowanej mieli możliwość wybrania nowej nazwy. Najwięcej głosów oddano na nazwanie ulicy imieniem **Generała Józefa Hallera**.

Józef Haller von Hallenburg (1873-1960) był generałem broni Wojska Polskiego, Naczelnym Dowódcą wszystkich Wojsk Polskich, legionistą, działaczem politycznym i społecznym, harcistrzem, przewodniczącym ZHP, prezesem Komitetu PCK.

Wielki wpływ na osobowość młodego Hallera wywarła atmosfera patriotyzmu i głębokiej religijności rodzinnego domu. Wartości, które go ukształtowały określiły także całą jego późniejszą działalność.

Studiował na Akademii Technicznej w Wiedniu na wydziale artylerii. Po ukończeniu studiów w 1895 r. został mianowany na stopień porucznika i rozpoczął służbę w 11 pułku artylerii polowej we Lwowie. Służył również w Krakowie (1895-1896) i Stanisławowie (1896-1899). Pełnił funkcję instruktora, następnie komendanta w jednorocznej szkole oficerskiej artylerii. Przeprowadził reformę nauczania, usuwając zdemoralizowanych zawodowych oficerów ze stanowisk instruktorskich, zastępując ich ochotnikami. Wprowadził do szkół oficerskich język polski.

Po wystąpieniu z wojska Haller poświęcił się pracy społecznej. Działał aktywnie w ruchu spółdzielczym, gdzie osiągnął znaczne sukcesy. W 1912 r. objął stanowisko inspektora w Towarzystwie Kółek Rolniczych. Związany był również z ruchem skautowym i Towarzystwem Gimnastycznym „Sokół”, gdzie zajmował się m.in. militaryzacją „Sokoła” oraz spolszczeniem ruchu skautowego i przekształceniem go w harcerstwo.

Po wybuchu I wojny światowej 1914 r. wydany został rozkaz o powstaniu Legionów Polskich, na mocy którego zaczęto formować we Lwowie Legion Wschodni pod dowództwem gen. Adama Pietraszkiewicza. Haller był głównym organizatorem tej formacji. Ponadto objął dowództwo nad żołnierzami, którzy chcieli kontynuować walkę z Rosją w Legionach Polskich. W tym czasie został awansowany do stopnia podpułkownika. Następnie wyruszył ze swą jednostką na front w Karpatach Wschodnich, by wspomóc obronę przełęczy karpaccich i bronić wojskom rosyjskim dostępu na Węgry. W 1918 r. wraz z podległą mu II Brygadą Legionów Polskich i innymi oddziałami polskimi przedostał się przez front austriacko-rosyjski i połączył się z polskimi formacjami w Rosji. Dowodził także jednostkami całego II Korpusu Polskiego na Ukrainie. W tym samym roku otrzymał nominację na stopień generała. W październiku 1918 r. Komitet Narodowy Polski powierzył mu formalne dowództwo nad formującą się Armią Polską we Francji, zwaną Błękitną Armią, na czele której zajął Pomorze, przyznane Polsce na mocy ustaleń Traktatu Wersalskiego. Generał Haller uczestniczył w wojnie polsko-ukraińskiej. W 1920 r. otrzymał funkcję Generalnego Inspektora Armii Ochotniczej.

Poza służbą liniową pełnił funkcje administracyjne, m.in. Generalnego Inspektora Artylerii, przewodniczącego Najwyższej Wojskowej Komisji Opiniującej, był członkiem Rady Wojennej, przewodniczył Związkowi Hallerczyków i Związkowi Harcerstwa Polskiego, ponadto był aktywnym działaczem i Prezesem Głównego Komitetu Polskiego Czerwonego Krzyża. W latach 1922-1923 – poseł na Sejm. W listopadzie 1939 r. – minister bez teki w rządzie generała Władysława Sikorskiego. W latach 1940-1943 – Minister Oświaty w Polskim Rządzie na Uchodźstwie.

Za zasługi na polu walki został odznaczony wieloma orderami i odznaczeniami, m.in.: Orderem Orła Białego, Krzyżem Srebrnym Orderu Wojennego Virtuti Militari, Krzyżem Komandorskim Odrodzenia Polski, Krzyżem Walecznych, Wojskowym Medalem Zasługi, Orderem Korony Żelaznej III Klasy, Orderem

Korony II Klasy, Krzyżem Wojennym, Medalem Zwycięstwa.

Po wojnie generał Haller został na emigracji i zamieszkał w Londynie. Zmarł 4 czerwca 1960 r. Dzięki inicjatywie polskich harcerzy jego prochy w 1993 r. sprowadzono do Polski i pochowano w krypcie w kościele garnizonowym św. Agnieszki w Krakowie.

Biorąc powyższe pod uwagę, podjęcie stosownej uchwały jest zasadne.